

AM2023.10.12Ø

Retten på Frederiksbergs DOM

Dato: 6. juli 2022

Retten sagsnr.: 9902/2021

Politiets sagsnr.: 0100-73152-00005-21

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født juni 2002

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. oktober 2021.

Tiltalte er tiltalt for

uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 241, 1. pkt., jf. 2. pkt., overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 10, jf. § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 4, og § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 11, nr. 1, jf. § 37, stk. 4,

ved den 20. juni 2021 ca. kl. 01.20 at have ført personbil med reg.nr. ... på strækningen fra krydset mellem Ågade og Falkoner Alle, København N, og frem til krydset mellem Borups Alle og Mågevej, København NV, på særligt hensynsløs måde og under særligt skærpende omstændigheder, uden at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed og uden at efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives ved færdselstavler, idet tiltalte af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde indlod sig i kapkørsel med to pt. uidentificerede personbiler og kørte ad Bispeengbuen med hastigheder på ikke under 126 km/t og ikke over 145 km/t, selvom det ved færdselstavle var angivet, at hastigheden ikke måtte overstige 70 km/t, hvilket udgjorde en overskridelse på mere end 60 % af den tilladte hastighed, hvorefter tiltalte under fortsat kapkørsel med de pt. uidentificerede personbiler kørte videre ad Borups Alle og ind i krydset med Mågevej med en hastighed på ca. 100 km/t selvom det ved færdselstavle var angivet, at hastigheden ikke måtte overstige 60 km/t, hvilket udgjorde en overskridelse på mere end 60 % af den tilladte hastighed, hvilket alt bevirkede, at tiltalte i fodgængerfeltet påkørte 21-årige *Forurettede*, der afgik ved døden.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, nr. 2 og nr. 6, og § 32, stk. 1, jf. stk. 4, nr. 7, udvises med indrejseforbud for bestandigt.

Anklagemyndigheden har endelig nedlagt påstand om, at tiltalte *Tiltalte* i 7 år skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at frakendelsen

skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 3, og § 126, stk. 1, nr. 4, og nr. 12, jf. § 128, stk. 2, jf. stk. 1.

Tiltalte har erkendt sig i skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 4, men har i øvrigt nægtet sig skyldig og nedlagt påstand om rettens mildeste dom.

Tiltalte har påstået frifindelse over for påstanden om udvisning og frakendelse af førerretten.

Person1, *Person2* og *Person3* har nedlagt endelig påstand om, at *Selskab1* skal betale 100.000 kr. til hver af dem i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Selskab1 har anerkendt erstatningspligten, men bestridt kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er under sagen afgivet forklaring af tiltalte *Tiltalte* og af vidnerne *Vidne1*, *Vidne2*, *Vidne3*, *Vidne4*, *Vidne5*, *Vidne6*, *Vidne7* og bilinspektør *Vidne8*.

[FORKLARINGER UDELAGT]

Øvrige oplysninger

Der er under sagen i tillæg til det, der er dokumenteret under forklaringerne, sket dokumentation af følgende:

Politirapport af 20. juni 2021 vedrørende observationer foretaget af 1. vogn og fotomappe med fotos optaget på Borups Alle omkring ulykkesstedet samt fotomappe med fotos af forurettede optaget på ulykkesstedet.

Fotomappe med fotos optaget af grå Mercedes med registreringsnummer ... efter at denne var blevet indtransporteret til politiets undersøgelsesgarage.

Fotorapport af 20. juni 2021 med fotos af tiltalte, rapport af samme dato vedrørende besigtigelser af tiltalte og personundersøgelse vedrørende tiltalte. Der er endvidere dokumenteret retskemisk erklæring af 5. august 2021, hvoraf det fremgår, at der i en blodprøve udtaget fra tiltalte den 20. juni 2021 kl. 09.15 ikke blev fundet alkohol, lægemidler eller misbrugsstoffer.

Personundersøgelse vedrørende *Vidne7* og personundersøgelse vedrørende *Vidne6*.

Obduktionsrapport vedrørende *Forurettede*, hvori det om dødsårsagen konkluderes, at denne må antages at være de i obduktionsrapporten påviste svære læsioner. Der er endvidere dokumenteret fra supplerende obduktionsrapport vedrørende *Forurettede*, hvoraf det fremgår, at der i tilslutning til obduktionen er foretaget retskemisk undersøgelse, og hvori det konkluderes, at dødsårsagen fortsat antages at være de påviste svære læsioner.

Der er i forlængelse heraf dokumenteret retskemisk erklæring af 6. juli 2021 vedrørende *Forurettede* og retskemisk erklæring af 27. september 2021 vedrørende *Forurettede*. Af sidstenævnte erklæring fremgår blandt andet, at det ud fra koncentrationen af ethanol målt i øjenvæsken må forventes, at koncentrationen af ethanol i blod ville have ligget på ca. 1,8 promille ved dødstidspunktet, hvis ikke der har været ændringer i postmortenkonzentrationen.

Kriminalteknisk erklæring af 10. august 2021 og fotomappe med fotos optaget i forbindelse med den kriminaltekniske undersøgelse af Mercedes med reg.nr.

Erklæring af 12. juli 2021 vedrørende retsgenetiske undersøgelser, erklæring af 12. juli 2021 vedrørende retsgenetiske undersøgelser, erklæring af 20. juli 2021 vedrørende retsgenetiske undersøgelser, erklæring af 20. juli 2021 vedrørende retsgenetiske undersøgelser, erklæring af 20. juli 2021 vedrørende retsgenetiske undersøgelser og erklæring af 6. september 2021 vedrørende retsgenetiske undersøgelser.

Bilinspektørerklæring af 17. august 2021 med tilhørende bilag. Af bilinspektørerklæringen fremgår blandt andet:

”...

1. Indledning

Uheldet skete søndag 20. juni 2021 kl. 01:20 i krydset Mågevej / Borups Alle, 2400 København NV.

Uheldet involverede en Mercedes-Benz personbil med reg.nr. ... (den i politirapporten benævnte part 1) og en fodgænger (den i politirapporten benævnte part 2).

Personbilen kørte ad Borups Alle mod nordvest hvor den ved krydset Borups Alle/Mågevej påkørte fodgængerens som krydsede vejen ved det sydøstlige placerede fodgængerfelt.

Uhedsstedet og personbilen blev undersøgt den 20. juni 2021 kl. 01:50.

Personbilen blev yderligere undersøgt den 28. juli 2021 kl. 09:30 hos Selskab2, Adresse, København SV.

Dokumentation for uhedsstedsundersøgelse, køretøjsundersøgelser, fotomapper for samme samt uddrag af data fra en i personbilen monteret GPS-tracker findes vedlagt.

2. Konklusioner

- Det omtrentlige påkørselssted er vurderet værende som angivet på vedlagte skitse bilag 2.
- Personbilens hastighed ved påkørslen er ikke fastlagt med den nødvendige nøjagtighed, men vurderes til at have været omkring 110 km/h.
- Personbilens maksimale hastighed i det sidste ca. to minutter før påkørslen, er fastlagt til ikke under 126 km/h og ikke over 145 km/h.
- Der blev ikke fundet spor i form af bremsespor, skridspor eller spor efter anden form for afværgemanøvre forud for påkørslen.
- Der blev ikke fundet køretekniske fejl eller mangler på personbilen, der kan have været årsag eller medvirkende årsag til uheldets opståen eller forløb.
- Der blev ikke fundet fejl ved vejafmærkning eller færdselstavler. Vejbelægningen var i fin stand og uden huller eller ujævnheder. Der var gode oversigtsforhold på stedet.

3. Begrundelser

3.1. Uhedsstedsundersøgelse

Ved undersøgelse af uhedsstedet kunne der konstateres spor som angivet på vedlagte uhedsstedsundersøgelse bilag 1, skitse bilag 2 samt fotomappe bilag 3.

Der blev ikke fundet spor i form af bremsespor, skridspor eller spor efter anden form for afværgemanøvre forud for påkørslen.

Fodgængerens bevægelsesmønster umiddelbart forud for påkørslen kunne ikke fastslægges med den nødvendige nøjagtighed, men vurderes ud fra de fundne spor, at have været omtrentligt som angivet på vedlagte skitse bilag 2.

Der blev ikke fundet vejtekniske fejl eller mangler, der kan have været årsag eller medvirkende årsag til uheldets opståen eller forløb.

Vejbanen var i fin stand og uden huller eller ujævnheder. Der var gode oversigtsforhold på uheldsstedet.

3.2. Køretøjsundersøgelser

Der blev ikke fundet tekniske fejl eller mangler på personbilen, der kan have været årsag eller medvirkende årsag til uheldets opståen eller forløb.

Se endvidere køretøjsundersøgelser bilag 4 og fotomappe bilag 5.

3.3. Hstigheder

Personbilen var forsynet med GPS-tracker.

Fra bilens ejer Selskab3 er der modtaget data udtrykket fra GPS-trackeren. Uddrag af fremsendte data fremgår af vedlagte bilag 6.

Se endvidere politirapport under sagens journalnummer.

Det er fra GPS-trackerens leverandør Selskab4 pålyst, at de i data angivne hastigheder (Speed) ikke er baseret på GPS-positioneringen, men er baseret på data direkte fra bilens diagnosestik (ODBII), og er således taget direkte fra bilens elektronsike styreenheder.

Se endvidere politirapport under sagens journal nummer.

De angivne hastigheder er dermed identiske med de på bilens speedometer viste hastigheder.

Et speedometer vil som følge af EU-lovgivningen (FN/ECE regulativ 39) aktid vise enten den korrekte hastighed eller en for høj hastighed.

Ifølge regulativet må den viste hastighed ikke være lavere end den virkelige hastighed og speedometeret må ikke vise mere end 10% + 6 km/h for meget.

Bilens mindste hastighed V_{min} , kan således ud fra de i trackeren registrerede data, beregnes som $V_{min} = (V_{reg} - 6) / 1,1$, hvor V_{reg} er den i trackeren registrerede hastighed. Den beregnede minimumhastighed V_{min} fremgår af vedlagte bilag 6.

Det kan således udledes at personbilens maksimale hastighed i det sidste ca. to minutter før påkørslen, var ikke under 126 km/h, og at påkørselshastigheden var ca. 100 km/h.

Påkørselshastighed er i overensstemmelse med de på bilen anførte beskadigelser,

...”

Der er dokumenteret dataudskrift fra det af bilinspektøren omtalte diagnosestik (ODBII), der viser den hastighed, der har været vist på bilens speedometer. Det fremgår af udskriftens oplysninger blandt andet, at bilen, tiltalte førte, kl. 01.19 kørte med hastigheder mellem 115 km/t og 145 km/t, og at hastigheden på påkørselstidspunktet kl. 01.20 var 116 km/t.

Der er endvidere dokumenteret e-mailkorrespondance mellem anklagemyndigheden og bilinspektøren af henholdsvis 24. og 26. juni 2022 med vedhæftet skema for reaktions-, bremse- og standselængde for forskellige hastigheder samt de anvendte kinematiske formler samt skema for hastighed strækning.

Endelig er dokumenteret fotorapport vedrørende undersøgelse af tiltaltes telefon og rapport vedrørende anmodning om krisepsykolog til tiltalte.

Personlige oplysninger

Af udtalelse af 29. oktober 2021 fra Udlændingestyrelsen om mulig udvisning af tiltalte, der er statsborger i Pakistan, fremgår blandt andet:

” ...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt en frihedsstraf i over 4 år.

Det er desuden oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der er straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud.

Pågældende har været varetægtsfængslet siden den 20. juni 2021.

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte blev født i Danmark den 17. juni 2002 og fik den 16. juni 2009 opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, indtil den 17. juni 2020. Denne tilladelse er senest den 6. april 2021 forlænget indtil den 6. april 2025.

Længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 17. juni 2002, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget fængselsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte har således når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes haft lovligt ophold i Danmark i ca. 19 år.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 1, § 22, nr. 2 og § 22, nr. 6.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om at udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 6. oktober 2021.

Heraf fremgår at Tiltalte blandt andet har oplyst, at han:

- Er født og opvokset i Danmark
- Har afsluttet 9. klasse og studerer på *Gymnasie*
- Har arbejdet som budbringer, i *Butik1*, har været i praktik hos *Butik2*, samt i søværnet, og arbejdet frivilligt i en ungdomsklub
- Er rask og ikke modtager medicin
- Er ugift og uden børn
- Har hele sin familie i Danmark
- Aldrig har været i Pakistan
- Ikke har kontakt til familiemedlemmer i Pakistan

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvist, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af over 4 års varighed, sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at naktgemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1, § 22, nr. 2 og § 22, nr. 6.

...”

Derudover er dokumenteret rapport vedrørende den såkaldte § 26-afhøring af tiltalte, som er foretaget den 6. oktober 2021, og hvortil der er referet i Udlændingestyrelsens udtalelser.

Endvidere er dokumenteret udtalelser vedrørende tiltaltes vandel fra *Person4*, *Person5* og *Person6*, der er tiltaltes tidligere lærere og idrætsinstruktører.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at oplysningerne i § 26-afhøringen er korrekte. Han har aldrig været i Pakistan og har ikke kontakt til familie i Pakistan. Han er født og opvokset her i Danmark. Han har ingen forudsætninger for at begå sig i Pakistan. Han forstår noget pakistansk, men kan kun sige ganske få basale ting som for eksempel "hej" og "jeg hedder." Han kan ikke føre en samtale. Han kan tale dansk, engelsk og tysk, samt en lille smule spansk. Han kan både skrive og tale engelsk. Han var i gang med handelsgymnasium på *Gymnasie* inden anholdelsen. Han vil gerne gøre sin gymnasiale uddannelse færdig, og han vil derefter gerne ud og være handelselev i en virksomhed, og måske læse videre efterfølgende.

Tiltaltes førerret blev inddraget administrativt den 20. juni 2021. Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 20. juni 2020.

Retten's begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om **skyldsspørgsmålet**:

Efter bevisførelsen, herunder navnlig vidneforklaringerne afgivet af Vidne1, Vidne2, Vidne3 og Vidne4, kan det lægges til grund, at der om natten den 20. juni 2021 umiddelbart forud for påkørslen af Forurettede blev kørt kapkørsel med 2 biler ad den strækning, der er angivet i anklageskriftet.

Vidnerne Vidne1 og Vidne2 har samstemmende forklaret, at den ene af de biler, der deltog i kapkørslen, var en Mercedes fra udlejningsfirmaet Virksomhed. Dette støttes af vidneforklaringen afgivet af Vidne3, som har forklaret, at der deltog 2 biler i kapkørslen, herunder en Mercedes A-klasse. Alle disse vidner er enige om, at det var den Mercedes, som de havde set køre om kap, der senere var part i påkørslen.

Det er uomtvistet under sagen, at den bil, der påkørte Forurettede, var en Virksomhed udlejningsbil af mærket Mercedes A-klasse, og at tiltalte var fører af bilen.

På denne baggrund sammenholdt med oplysningerne i bilinspektørerklæringen og bilinspektørens vidneforklaring er det bevist, at tiltalte kørte kapkørsel som anført i anklageskriftet med en hastighed væsentligt over det tilladte, herunder på visse tidspunkter op mod 145 km/t.

Det lægges i den forbindelse til grund, at tiltaltes hastighed ved påkørslen var mindst 100 km/t, men sandsynligvis op mod 112 km/t.

Tiltalte har selv forklaret, at han umiddelbart forud for påkørslen kørte bag en anden bil i en afstand af mellem 10-40 meter, og at den anden bil pludselig undveg mod højre. Tiltalte kunne ikke selv nå at undvige grundet den fart, han kørte med, og han påkørte derfor Forurettede, som pludselig var der.

Det lægges efter oplysningerne i bilinspektørerklæringen og bilinspektørens vidneforklaring til grund, at påkørslen af Forurettede skete i det første fodgængerfelt i lyskrydset inden Mågevej, og ikke som af tiltalte forklaret på kørebanen efter det fodgængerfelt, som skulle passeres på vejen ud af lyskrydset.

Det lægges endvidere til grund, at tiltalte ved påkørslen kørte på kanten mellem 1. og 2. vognbane, og at Forurettede derfor må være kommet ud til omkring midten af fodgængerfeltet, inden han blev ramt af tiltaltes bil samt, at det lykkedes den anden bil, der deltog i kapkørslen, at undvige Forurettede. Det kan derfor ikke lægges til grund, at Forurettede pludselig og uventet trådte ud foran tiltaltes bil.

Uanset, at det efter den foreliggende analyseerklæring må lægges til grund, at Forurettede var beruset med en blodalkoholpromille på omkring 1,8, og at det må anses som mest sandsynligt, at han gik ud i fodgængerfeltet over Borups Alle for rødt lys, finder retten, at det på baggrund af bilinspektørens forklaring og oplysningerne i øvrigt om omstændighederne ved påkørslen som anført ovenfor, må lægges til grund, at årsagen til påkørslen var tiltaltes høje hastighed og kapkørslen, idet den høje hastighed har hindret tiltalte i at kunne nå at bremse op eller undvige Forurettede, og kapkørslen må antages at have bevirket, at tiltaltes opmærksomhed var rettet herpå og ikke på den øvrige færdsel.

Tiltalte har således kørt kapkørsel i tættere bebygget område, hvor anden færdsel uanset tidspunktet måtte kunne forventes, og ind i lyskryds og over fodgængerfelter med meget højere hastighed end den tilladte, visse steder op mod 145 km/t, hvorved hans reaktionsmuligheder efter bilinspektørens forklaring har været stærkt forringet. Retten finder, at tiltalte ved sin kørsel ikke alene har undladt at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed og undladt at efterkomme de anvisninger for færdslen, som var givet ved færdselstavler, men bevidst har sat sig ud over hensynet til andres sikkerhed, og at tiltaltes kørsel under disse omstændigheder må anses som særlig hensynsløs.

Tiltalte har således under særligt skærpende omstændigheder uagtsomt forvoldt Forurettedes død.

Det er efter bevisførelsen ikke godtgjort, at deri modsætning til, hvad der var tilfældet i Højesterets dom af 19. december 2012 gengivet i U.2013.854H under kørselsforløbet forud for påkørslen af Forurettede var episoder, der medførte, at Forurettede eller andres liv eller færlighed konkret var udsat for nærliggende fare. Retten finder derfor, at der under disse omstændigheder ikke kan straffes i sammenstød mellem straffelovens § 252 og § 241. På denne baggrund og i øvrigt således, som forholdet er beskrevet i anklageskriftet, frifindes tiltalte derfor for denne del af tiltalen.

Tiltalte findes herefter med denne undtagelse skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Thi bestemmes:

Tiltalte findes i skyldig i overtrædelse af straffelovens § 241, 1. pkt., jf. 2. pkt. og overtrædelse af færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 10, jf. § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 4, og § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 11, nr. 1, jf. § 37, stk. 4.

Sanktionsspørgsmålet

Straf

Straffen fastsættes efter straffelovens § 241, 2. pkt., jf. 1. pkt., og færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 1 0, jf. § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 4, og § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 11, nr. 1, jf. § 37, stk. 4.

Der er afgivet 12 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 3 år og 9 måneder.

Der er ved straffastsættelsen lagt vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder, idet han på særlig hensynsløs måde har kørt kapkørsel med meget højere hastigheder end de tilladte i tættere bebygget område. Retten har ved straffastsættelsen endvidere taget hensyn til den straffskærpelse for vanvidskørsel, der blev gennemført med virkning fra den 1. marts 2021.

Udvisning

Tiltalte, der er pakistansk statsborger, er født og opvokset i Danmark og havde således haft lovligt ophold her i landet i ca. 19 år, da han den 20. juni 2021 blev frihedsberøvet i anledning af denne sag.

Tiltalte er nu fundet skyldig i overtrædelse af blandt andet straffelovens § 241, 2. pkt., jf. 1. pkt. og straffet med en ubetinget fængselsstraf i 3 år og 9 måneder. Betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 1, 2 og 6, for udvisning er derfor opfyldte. Tiltalte skal herefter udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, nærmere bestemt artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om retten til respekt for privatliv. Er sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldte.

Udvisning har som ovenfor nævnt hjemmel i udlændingeloven og har til formål at forebygge uro eller forbrydelse. Der skal derfor taget stilling til, om det af hensyn til disse formål må anses for nødvendigt i et demokratisk samfund at udvise tiltalte. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der skal ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, jf. bl.a. dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig) ved afvejningen efter artikel 8, stk. 2, tages udgangspunkt i en række nærmere angivne kriterier, jf. den nævnte doms præmis 68.

Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. dommens præmis 70. I en sag som den foreliggende, hvor der er tale om en fastboende person, der er født og opvokset her i landet, skal der foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, jf. præmis 75.

Tiltalte, der i dag er 20 år, er født og opvokset i Danmark. Han taler, læser og skriver dansk. Han har gået i folkeskole til og med 9. klasse og har efterfølgende studeret på *Gymnasie*, hvor han var i gang med at færdiggøre sin studentereksamen, da han blev frihedsberøvet. Han har haft flere forskellige fritidsjob sideløbende med sin skolegang. Hele hans familie, herunder hans forældre og søskende, bor i Danmark. Han har alene noget familie på sin mors side, som ikke bor her i landet, og disse familiemedlemmer har han ikke kontakt til. Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Tiltalte har ikke ægtefælle, samlever eller børn.

Tiltalte har aldrig været i Pakistan, og han har efter det oplyste ingen familie i landet, som han har kontakt med. Han forstår pakistansk, men taler alene sproget i meget begrænset omfang. Han taler og skriver engelsk.

Retten finder på denne baggrund, at tiltalte har en særdeles stærk tilknytning til Danmark og en særdeles begrænset tilknytning til Pakistan.

Tiltalte er fundet skyldig i blandt andet uagtsomt manddrab begået under særligt skærpende omstændigheder og idømt en længerevarende fængselsstraf.

Efter en samlet vurdering af oplysningerne i sagen, herunder den idømte straf, den kriminalitet, tiltalte i denne sag er dømt for at have begået, og omstændighederne derved sammenholdt med tiltaltes personlige forhold og hans tilknytning til henholdsvis Danmark og Pakistan, finder retten, at en udvisning af tiltalte vil udgøre et uproportionelt indgreb i hans ret til privatliv og således være i strid med artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Retten har herved navnlig lagt vægt på, at den idømte straf i al væsentlighed relaterer sig til et uagtsomhedsdelikt, og at tiltalte ikke tidligere er straffet, jf. herved tillige Østre Landsrets dom af 29. april 2022 gengivet i TfK.2022.2700.

Tiltalte udvises derfor ikke, men tildes alene en advarsel, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Frakendelse

Tiltalte har ved sin kørsel overtrådt de tilladte hastighedsgrænser med mere end 60 pct. og gjort sig skyldig i at have ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde og ved ulovlig kapkørsel. Tiltalte skal derfor frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 3, og § 126, stk. 1, nr. 4, og nr. 12, jf. § 128, stk. 2, jf. stk. 1.

Der er afgivet 10 stemmer for at fastsætte frakendelsestiden til 5 år, og 2 stemmer for at fastsætte frakendelsestiden til 7 år.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Tiltalte frakendes derfor førerretten i 5 år fra den 20. juni 2021, hvor tiltaltes førerret blev inddraget administrativt.

Godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a

De juridiske dommer finder, at tiltaltes uagtsomme manddrab på *Forurettede* under de forliggende særligt skærpende omstændigheder, hvor tiltalte har gjort sig skyldig i kapkørsel med særligt høje hastigheder i tættere bebygget område, indebærer, at den afdødes forældre, *Person1* og *Person2*, og den afdødes hjemmeboende søster, *Person3*, er blevet påført en sådan følelsesmæssig belastning og krænkelse, at de har krav på godtgørelse i henhold til erstatningsansvarslovens § 26 a. På denne baggrund og henset til omstændighederne ved påkørslen i øvrigt finder de juridiske dommere, at godtgørelsen skal fastsættes til 75.000 kr. til hver af de efterladte. Godtgørelseskravene forrentes i henhold til rentelovens § 5 fra den 7. juli 2022.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, *Tiltalte*, skal straffes med fængsel i 3 år og 9 måneder.

Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, frakendes tiltalte for et tidsrum af 5 år regnet fra den 20. juni 2021.

Tiltalte tildeles en advarsel om, at hvis han begår nyt strafbart forhold, vil der ved en afgørelse om udvisning ved dom på det tidspunkt skulle lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet, fordi han ikke tidligere er udvist af den grund, at dette med sikkerhed ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Selskab1 skal inden 14 dage betale 75.000 kr. til *Person1*. Beløbet forrentes med procesrente fra den 7. juli 2022.

Selskab1 skal inden 14 dage betale 75.000 kr. til *Person2*. Beløbet forrentes med procesrente fra den 7. juli 2022.

Selskab1 skal inden 14 dage betale 75.000 kr. til *Person3*. Beløbet forrentes med procesrente fra den 7. juli 2022.

.....

Østre Landsrets 16. afdelings DOM

(landsdommerne Dorthe Wiisbye, Lone Dahl Frandsen og Camilla Skadborg (kst.) med nævninger).

Dato: 12. oktober 2023

Rettens sagsnr.: S-2271-22

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født juni 2002, (advokat Anders Schønnemann Olesen, beskikket)

Dom afsagt af Retten på Frederiksberg den 6. juli 2022 (9902/2021) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale med den berigtigelse, at der efter ordene ”at hastigheden ikke måtte overskride 60 km/t, hvilket udgjorde en overskridelse på mere end 60 % af den tilladte hastighed” tilføjes ”hvilket forvoldte nærliggende fare for *Forurettedes* liv eller førlighed”.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om skærpeelse, herunder således at tiltalte udvises af Danmark med et indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang, idet han alene erkender sig skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 4, stk. 1, jf. § 42, stk. 4. Tiltalte har over for anklagemyndighedens påstand om udvisning påstået frifindelse, subsidiært stadfæstelse af dommens bestemmelse om, at der tildeles ham en advarsel om udvisning. Tiltalte har i øvrigt nedlagt påstand om formildelse, herunder at straffen nedsættes, og at tidsrummet for frakendelse af førerretten nedsættes til 6 måneder, subsidiært til et af retten fastsat tidsrum.

Tiltalte har protesteret mod anklagemyndighedens anmodning om berigtigelse af anklageskriftet, og har anført, at der er tale om en udvidelse af tiltalen.

De juridiske dommere har ved kendelse af 3. oktober 2023 bestemt, at det tillades anklagemyndigheden at berigtige anklageskriftet i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

Person1, Person2 og Person3 har nedlagt påstand om, at tiltalte (*Selskab1*) skal betale yderligere 25.000 kr. til hver af dem i godtgørelse for tort efter erstatningsansvarslovens § 26 a med tillæg af rente fra den fra 4. august 2022, jf. erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1. Det er oplyst, at *Selskab1* har anerkendt erstatningspligten og udbetalt 75.000 kr. til hver af de tre. Det er endvidere oplyst, at *Person1, Person2 og Person3* på ulykkestidspunktet den 20. juni 2021 var samboende med *Forurettede*.

Tiltalte har principalt bestridt erstatningspligten og kravets størrelse. Hvis tiltalte findes skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet, anerkendes erstatningsansvaret for så vidt angår begravelsesudgifter mv., mens tiltalte alene kan anerkende, at godtgørelsen for tort fastsættes til 50.000 kr. til hver af de efterladte. Tiltalte har ikke bemærkninger angående forrentningen af godtgørelseskravet.

Selskab1 har i processkrift af 29. september 2023 nedlagt påstand om stadfæstelse af dommens bestemmelse om, at hver af de efterladte, *Person1, Person2 og Person3*, skal tilkendes en godtgørelse for tort på 75.000 kr. med renter. *Selskab1* har ikke givet møde under hovedforhandlingen, men har henvist til det nævnte processkrift af 29. september 2023, hvori der nærmere er redegjort for forsikringsselskabets påstand og anbringender, og herunder for sagens forløb.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne *Vidne6, Vidne1, Vidne4, Vidne7* og bilinspektør *Vidne8*.

De forklaringer, som vidnerne *Vidne3, Vidne5 og Vidne2* har afgivet for byretten, er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

[FORKLARINGER UDEALDT]

Supplerende oplysninger

Af den i byretsdommen gengivne erklæring af 17. august 2021 fra bilinspektør *Vidne8* fremgår af konklusionen bl.a., at ”*personbilens hastighed ved påkørslen er ikke fastlagt med den nødvendige nøjagtighed, men vurderes til at have været omkring 110 km/h*”. Det fremgår rettelig af bilinspektørens erklæring, at personbilens hastighed ved påkørslen blev vurderet til at have været omkring 100 km/h, og bilinspektør *Vidne8* har under hovedforhandlingen i landsretten forklaret, at dette skal forstås som minimum 100 km/t og maksimum 116 km/t.

Personlige oplysninger

Der er også for landsretten dokumenteret politiets § 26-afhøring af 6. oktober 2021, udateret udtalelse fra *Person4*, der er pædagog på *Ungdomsklub1* og *Ungdomsklub2*, udateret udtalelse fra *Person5*, der har været fodboldtræner for tiltalte, og udateret udtalelse fra *Person6*, der er pædagog i en fritidsklub og en ungdomsklub, hvor tiltalte har gået, samt udtalelse af 29. oktober 2021 fra Udlændingestyrelsen.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han spillede for *Boldklub* omkring 2016/2017, hvor *Person5* var hans træner. Det er tiltaltes søster, der har indhentet udtalelser fra hans pædagoger, lærere og trænere til brug for byrettens behandling af sagen. Han vil fortsat gerne læse videre, når han bliver løsladt. Han har fra skolen og Undervisningsministeriet fået skriftligt bekræftet, at han kan fortsætte sin gymnasieuddannelse, når han bliver løsladt, så at han ikke skal begynde forfra. På ulykkestidspunktet gik han i 3.g, og han skulle have færdiggjort sin studentereksamen, hvis han

ikke var blevet fængslet. Hans forældre er fra Pakistan. Han og familien er muslimer, og deres religion er islam. De fejrer ramadan og eid, men ikke nationaldag. Han har hele sin familie her i landet, bortset fra morfaren, der bor i Pakistan. Han har aldrig set sin morfar. Så vidt han ved, er morfaren det eneste familiemedlem, som hans mor har i Pakistan. Hans mor har begrænset kontakt med sin far. Tiltaltes fars familie bor i Norge. Hans mor har været på ferier i Pakistan, men han har aldrig selv været på ferie i Pakistan. Der har ikke været nogen fra Pakistan for at besøge dem. De taler dansk derhjemme. Så vidt han ved, er han ikke blevet indkaldt til aftjening af værnepligt i Pakistan. Tiltalte har gået til krisepsykolog i fængslet.

Tiltalte har været fortsat varetægtsfængslet under anken.

Retsgrundlaget

Som også anført i byrettens dom er der senest ved lov nr. 290 af 27. februar 2021 om styrket indsats mod farlig kørsel mv. gennemført en række strafskærpelser. Loven trådte i kraft den 1. marts 2021, hvilket medfører, at denne sag er omfattet af de gennemførte strafskærpelser.

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, L 141 af 20. januar 2021 om ændring af straffeloven og lov om erstatningsansvar (Styrket indsats mod farlig kørsel mv.), fremgår bl.a. følgende (Folketingstidende 2020-21, tillæg A, lovforslag L 141, s. 5 f):

” ...

2.2. Skærpelse af straffen for uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse i forbindelse med færdselslovsovertrædelser samt flugtbilisme

2.2.1. Gældende ret

2.2.1.1. Uagtsomt manddrab

Det fremgår af straffelovens § 241, 1. pkt., at den, som uagtsomt forvolder en andens død, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder eller under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 8 år. Såfremt forholdet er begået i forbindelse med spirituskørsel, overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, eller særligt hensynsløs kørsel, anses dette som en særligt skærpende omstændighed, jf. straffelovens § 241, 2. pkt.

...

Det fremgår af forarbejderne til § 241, 2. pkt., at straffniveauet i sager om uagtsomt manddrab begået i forbindelse med spirituskørsel, særligt hensynsløs kørsel eller overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, som udgangspunkt er fængsel i 16-18 måneder i normaltilfælde, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 179 som fremsat, side 28.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at det angivne straffniveau kan fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder. En skærpende omstændighed kan være, at gerningsmanden tidligere er straffet for spirituskørsel, særligt hensynsløs kørsel eller anden risikobetonet kørsel, som har medført betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten, og som har været udtryk for betydelig uansvarlighed som fører af et motorkøretøj. Det vil også kunne være en skærpende omstændighed, hvis gerningsmanden tidligere er straffet for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2.

I tilfælde af uagtsomt manddrab i forbindelse med særligt hensynsløs kørsel, hvor der har foreligget en kombination af flere grove overtrædelser af færdselsloven, er det forudsat, at der fastsættes en straf, der er væsentligt strengere end det angivne normalniveau på 16-18 måneders fængsel. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor der er tale om betydelig uansvarlig kørsel over en

længere strækning med både betydelige hastighedsoverskridelser og kørsel over for rødt lys eller kørsel venstre om helleanlæg i områder med mange trafikanter. Det samme gælder sager om uagtsomt manddrab, hvor forholdet er begået i forbindelse med spirituskørsel eller overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, og hvor kørslen samtidig kan karakteriseres som særligt hensynsløs.

De groveste tilfælde af uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, eller særligt hensynsløs kørsel, skal ifølge forarbejderne føre til straffe på fængsel i op til 5 år, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 179 som fremsat, side 28.

Det forudsættes i øvrigt i forarbejderne, at strafniveauet i sager omfattet af straffelovens § 241 begået i forbindelse med særligt hensynsløs kørsel får en vis afsmittende betydning for domstolenes strafudmåling i de mere alvorlige sager om uagtsomt manddrab i forbindelse med kørsel under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, hvor der f.eks. foreligger et mere subjektivt dadelværdigt forhold, men hvor der ikke kan siges at være tale om en bevidst tilsidesættelse af hensynet til andres sikkerhed, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 179 som fremsat, side 29.

Rigsadvokaten har foretaget en gennemgang af trykt retspraksis vedrørende straffelovens § 241, 2. pkt., om uagtsomt manddrab i forbindelse med hensynsløs kørsel mv. fra de seneste fem år samt eksempler på utrykt retspraksis fra de seneste to år.

På baggrund af gennemgangen har Rigsadvokaten oplyst, at i sager om overtrædelse af straffelovens § 241, 2. pkt., ses strafniveauet i dag at være fra 1 år og 4 måneders fængsel til 1 år og 6 måneders fængsel, når der alene er tale om et enkelt forhold af overtrædelse af straffelovens § 241, 2. pkt., som er begået samtidig med overtrædelse af færdselslovens § 53 om spirituskørsel og/eller § 54 om narkokørsel mv.

Rigsadvokaten har endvidere oplyst, at i de tilfælde, hvor der foreligger skærpende omstændigheder, f.eks. hvor kørselsforløbet tillige vurderes at være særligt hensynsløst, og/eller hvor den tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet, udmåles straffen i dag som udgangspunkt fra 1 år og 9 måneders fængsel til 2 års fængsel. Der foreligger dog også eksempler på, at domstolene har udmålt straffe fra 2 år og 6 måneder til 3 år i sager, hvor der forelå skærpende omstændigheder.

...

2.2.1.3. Forsætlig fareforvoldelse

Det følger af straffelovens § 252, stk. 1, at den, der for vindings skyld, af grov kådhed eller på lignende hensynsløs måde volder nærliggende fare for nogens liv eller førlighed, skal straffes med fængsel indtil 8 år.

...

Det følger af forarbejderne til straffelovens §§ 241, 2. pkt., og 249, 2. pkt., jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 179 som fremsat, side 29, at den udmålingspraksis, som domstolene på baggrund af lovforslaget fastlægger i forhold til sager omfattet af straffelovens §§ 241 og 249, forudsættes at få en afsmittende betydning for domstolenes strafudmåling i sager omfattet af straffelovens § 252 om forsætlig fareforvoldelse.

Der henvises i øvrigt til det ovenfor anførte under pkt. 2.2.1.1. og 2.2.1.2. om strafniveauet for overtrædelse af straffelovens §§ 241 og 249.

Rigsadvokaten har foretaget en gennemgang af trykt retspraksis vedrørende straffelovens § 252 om forsætlig fareforvoldelse i forbindelse med færdselslovsovertrædelser fra de seneste 10 år samt eksempler på utrykt retspraksis fra de seneste to år. På baggrund af gennemgangen har Rigsadvokaten oplyst, at i sager om overtrædelse af straffelovens § 252 ses strafniveauet i dag at

være fra 7 dage til 4 måneders fængsel, når der alene er tale om et enkelt forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 252.

I de tilfælde, hvor der er tale om flere forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 252, udmåles straffen i dag fra 4 måneder til 8 måneders fængsel.

...

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Som led i regeringens udspil mod vanvidskørsel blev der som noget nyt foretaget en klar afgrænsning af, hvilke forseelser der indgår i definitionen af begrebet vanvidskørsel. Det drejer sig om følgende forseelser, der må anses for særligt alvorlige og med en særlig høj farlighed:

- uagtsomt manddrab under særligt skærpene omstændigheder, jf. straffelovens § 241, 2. pkt.,
- uagtsom forvoldelse af betydelig skade på nogens legeme eller helbred under særligt skærpene omstændigheder, jf. straffelovens § 249, 2. pkt.,
- forsætlig forvoldelse af nærliggende fare for nogens liv eller førlighed i forbindelse med færdselslovsovertrædelser, jf. straffelovens § 252, stk. 1,
- særligt hensynsløs kørsel, jf. færdselslovens § 118, stk. 10,
- kørsel med en hastighedsoverskridelse på mere end 100 pct. ved kørsel med over 100 km/t,
- kørsel med en hastighed på 200 km/t eller derover og
- spirituskørsel med en promille over 2,00.

Det er Justitsministeriets vurdering, at samtlige færdselsovertrædelser, som er omfattet af regeringens definition på vanvidskørsel, fremover bør indgå som særligt skærpene omstændigheder ved fastsættelse af straffen for uagtsomt manddrab og uagtsom betydelig legemsbeskadigelse i trafikken. I dag anses alene særligt hensynsløs kørsel, spirituskørsel og narkokørsel mv., men ikke rene hastighedsoverskridelser, som strafskærpene omstændigheder i sådanne sager.

Det foreslås på den baggrund at ændre straffelovens § 241, 2. pkt., og § 249, 2. pkt., således at det fremgår af bestemmelserne, at det også anses som en særligt skærpene omstændighed, hvis henholdsvis uagtsomt manddrab og uagtsom betydelig legemsbeskadigelse begås i forbindelse med de groveste hastighedsovertrædelser.

I overensstemmelse med regeringens definition på vanvidskørsel forstås der ved de groveste hastighedsovertrædelser kørsel med en hastighedsoverskridelse på mere end 100 pct. ved kørsel med over 100 km/t samt kørsel med en hastighed på 200 km/t eller derover.

Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at det nuværende strafniveau i sager om overtrædelse af straffelovens § 241, 2. pkt., og § 249, 2. pkt., ikke i tilstrækkelig grad afspejler, at der er tale om grove overtrædelser af færdselsloven, hvor føreren fuldstændig sætter sig ud over hensynet til andre menneskers liv og sikkerhed. På samme måde er det Justitsministeriets vurdering, at strafniveauet i straffelovens § 252, stk. 1, om forsætlig fareforvoldelse i forbindelse med færdselslovsovertrædelser samt straffelovens § 253, stk. 2, om flugtbilisme, ikke i tilstrækkelig grad afspejler forbrydelsernes alvor.

Lovforslaget indeholder derfor forslag om at skærpe strafniveauet for overtrædelse af straffelovens § 241, 2. pkt., om uagtsomt manddrab under særligt skærpene omstændigheder med 150 pct. i forhold til det gældende strafniveau. I lyset af den meget markante skærpelse af strafniveauet i straffelovens § 241, 2. pkt., lægges der endvidere op til at forhøje strafferammen i bestemmelsen fra 8 år til 10 år.

...

2.2.3. Den foreslåede ordning

...

2.2.3.2. Skærpelse af straffen for uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder

Det foreslås endvidere, at strafniveauet i sager om uagtsomt manddrab begået i forbindelse med spirituskørsel, overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, eller særligt hensynsløs kørsel skærpes med 150 pct. i forhold til det gældende strafniveau. Det forudsættes i den forbindelse, at straffen for uagtsomt manddrab begået ved kørsel med en hastighedsoverskridelse på mere end 100 pct. ved kørsel med over 100 km/t samt ved kørsel med en hastighed på 200 km/t eller derover, fastsættes på et tilsvarende niveau.

Forslaget indebærer, at en overtrædelse af straffelovens § 241, 2. pkt., der i dag ville blive straffet med 18 måneders fængsel, fremover som udgangspunkt vil skulle straffes med omkring 3 år og 9 måneders fængsel.

Herudover vil der – ligesom det er tilfældet efter gældende ret – skulle fastsættes en straf, der er væsentlig strengere end det angivne normalniveau i tilfælde af uagtsomt manddrab begået i forbindelse med særligt hensynsløs kørsel, hvor der har foreligget en kombination af flere grove overtrædelser af færdselsloven.

Rigsadvokaten har oplyst, at der i tilfælde, hvor et kørselsforløb omfattes af § 241, 2. pkt., tillige vurderes at have været særligt hensynsløst, i praksis ses at være udmålt straffe fra 1 år og 9 måneders fængsel til 2 års fængsel. Der foreligger dog også eksempler på, at domstolene har udmålt straffe fra 2 år og 6 måneder til 3 år i sager, hvor der forelå skærpende omstændigheder.

Forslaget indebærer herved, at en overtrædelse af straffelovens § 241, 2. pkt., hvor der samtidig foreligger yderligere skærpende omstændigheder, der i dag ville blive straffet med 2 års fængsel, fremover som udgangspunkt vil skulle straffes med 5 års fængsel.

Det forudsættes endvidere, at straffen for de allergroveste tilfælde af uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, eller særligt hensynsløs kørsel skærpes, således at der fremover som udgangspunkt skal idømmes straffe, der er væsentligt højere end 5 års fængsel.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger andre skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Den foreslåede skærpelse af strafniveauet for overtrædelse af straffelovens § 241,

2. pkt., om uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder med 150 pct. nødvendiggør, at der også foretages en forhøjelse af strafferammen.

Som anført ovenfor forudsættes det således, at der for de allergroveste tilfælde af uagtsomt manddrab i forbindelse med spirituskørsel, overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, eller særligt hensynsløs kørsel som udgangspunkt skal idømmes straffe, der er væsentligt højere end 5 års fængsel.

Der lægges derfor op til at forhøje strafferammen i bestemmelsen fra 8 år til 10 år.

...

2.2.3.4. Skærpelse af straffen for forsætlig fareforvoldelse i forbindelse med færdselslovsovertrædelser

Det foreslås, at straffniveaue i sager om forsætlig fareforvoldelse frem over skærpes med 50 pct. i forhold til det gældende straffniveau, når fareforvoldelsen er forårsaget i forbindelse med færdselslovsovertrædelser. Skærpelsen af straffniveauet er ikke begrænset til overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, i forbindelse med vanvidskørsel, men forudsættes at omfatte overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, ved enhver færdselslovsovertrædelse. Dette skyldes, at det er overtrædelsen af straffelovens § 252, stk. 1, begået i forbindelse med færdselslovsovertrædelser, der i sig selv udgør vanvidskørsel.

Rigsadvokaten har oplyst, at straffniveaue i sager om overtrædelse af straffelovens § 252 i forbindelse med færdselslovsovertrædelser i dag ses at være fra 7 dage til 4 måneders fængsel ved enkeltstående overtrædelser og fra 4 måneder til 8 måneders fængsel ved flere forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 252.

Forslaget indebærer herved, at en overtrædelse af straffelovens § 252 i forbindelse med færdselslovsovertrædelser, der i dag ville blive straffet med 4 måneders fængsel, fremover som udgangspunkt vil skulle straffes med 6 måneders fængsel, mens en overtrædelse, der i dag ville blive straffet med 8 måneders fængsel, fremover som udgangspunkt vil skulle straffes med 1 års fængsel. Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger andre skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

...”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmålet

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldspørgsmålet fremgår følgende:

”...

Også efter bevisførelsen for landsretten er det ubestridt, at tiltalte havde lejet en bil af mærket Mercedes A-klasse gennem Virksomhed, og at tiltalte som fører af denne bil påkørte Forurettede.

Også efter bevisførelsen under ankesagen, herunder forklaringerne afgivet af vidnerne Vidne1, Vidne3, Vidne4 og Vidne2 sammenholdt med bilinspektørerklæringen af 17. august 2021 og bilinspektør Vidne8s forklaring samt data fra bilens Traffilog og GPS-tracker, lægger landsretten til grund, at der om natten den 20. juni 2021 umiddelbart forud for påkørslen af Forurettede blev kørt kapkørsel med to eller tre biler ad den strækning, der er angivet i anklageskriftet, og at den ene af bilerne i denne kapkørsel var den bil af mærket Mercedes, som tiltalte havde lejet gennem Virksomhed. Endvidere lægges det til grund, at tiltalte kørte med hastigheder væsentligt over det tilladte, herunder på strækningen ad Bispeengbuen med hastigheder på ikke under 126 km/t og ikke over op mod 145 km/t.

Efter indholdet af bilinspektørerklæringen af 17. august 2021 og den forklaring, som bilinspektør Vidne8 har afgivet, sammenholdt med de fremlagte fotos fra uheldsstedet og den udarbejdede skitse over uheldsstedet, herunder over fundet af knust glas og fragmenter fra bilens front og disses placering, tiltræder landsretten, at påkørslen af Forurettede skete i det første fodgængerfelt i lyskrydset mellem Borups Allé og Mågevej, og ikke i det andet fodgængerfelt umiddelbart efter Mågevej som forklaret af tiltalte. Det lægges endvidere til grund, at bilens hastighed på

strækningen ad Bispeengbuen umiddelbart før påkørslen var ikke under 126 km/t og ikke over 145 km/t, og at hastigheden i påkørselsøjeblikket i krydset mellem Borups Allé og Mågevej var mindst 100 km/t.

Efter forklaringerne afgivet af vidnet Vidne4 og vidnet Vidne1 lægges det til grund, at der i alt fald skete kapkørsel mellem Virksomhed-bilen og en bil af mærket Golf. Ifølge Vidne4s forklaring konstaterede dette vidne, at de to biler accelererede kraftigt op i lyskrydset ved Borups Alle og Hillerødgade, og vidnet kunne herefter følge bilerne fra lyskrydset ved Hillerødgade og frem til lyskrydset ved Mågevej, hvor de to biler blev ved med at accelerere, mens de kørte ved siden af hinanden i hver deres vognbane. Vidnet kunne dog ikke umiddelbart konstatere, hvad der skete i lyskrydset ved Mågevej. Efter bilinspektør Vidne8s skitse over gerningsstedet og bilinspektørens forklaring tiltræder landsretten, at det må lægges til grund, at tiltalte på påkørselstidspunktet kørte på kanten mellem 1. og 2. vognbane og ikke i tredje vognbane som forklaret af tiltalte. Endvidere tiltræder landsretten efter denne bevisførelse, at det må lægges til grund, at Forurettede kom ud til omkring midten af fodgængerfeltet, hvor påkørslen så skete, og at det derfor ikke kan lægges til grund, at Forurettede pludselig og uventet var trådt ud foran tiltaltes bil.

Efter det, der efter bevisførelsen er lagt til grund om tiltaltes beskrevne kørsel med mindst 100 km/t under kapkørsel frem i lyskrydset mellem Borups Allé og Mågevej i tættere bebygget område i København, finder landsretten, at tiltalte ved den beskrevne kørsel må have indset, at han derved forvoldte nærliggende fare for Forurettedes liv eller førighed. Tiltalte må derfor anses som skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, om konkret fareforvoldelse af grov kådhed eller på lignende hensynsløs vis.

Endvidere tiltræder landsretten, at den omstændighed, at Forurettede som følge af påkørslen afgik ved døden, efter bevisførelsen findes at kunne tilregnes tiltalte som uagtsom, jf. straffelovens § 241, 2. pkt., jf. 1. pkt. Landsretten har herved henset til, at tiltalte ved sin beskrevne kørsel med den høje hastighed under samtidig kapkørsel på forhånd reelt afskar sig muligheden for i tide færdselsmæssigt at disponere fornuftigt i tilfælde af uventede situationer. Tiltalte kan således anses ved sin kørsel bevidst at have sat sig ud over hensynet til andres sikkerhed på en sådan måde, at kørslen må anses som særligt hensynsløs. Henset til den høje hastighed, som tiltalte kørte med under kapkørsel i tættere bebygget område under omstændigheder som ovenfor anført, findes spørgsmålet om Forurettedes alkoholpromille på ca. 1,8 eller om, hvorvidt han som fodgænger måtte være gået over for rødt, ikke at kunne fritage tiltalte for uagtsomhedsansvar efter straffelovens § 241.

Efter det anførte må tiltalte således ved sin beskrevne kørsel anses at have haft forsæt til konkret fareforvoldelse vedrørende Forurettedes liv, ligesom Forurettedes død kan tilregnes tiltalte som uagtsomt forvoldt. Der kan derfor straffes i sammenstød mellem straffelovens § 252 og § 241, jf. bl.a. Højesterets generelle bemærkninger om straf i sammenstød mellem disse to bestemmelser i dom af 19. december 2012, der er gengivet i U.2013.854.

Landsretten tiltræder endelig af de grunde, der er anført af byretten, at tiltalte ved kapkørsel i tættere bebygget område har undladt at optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed og desuden har undladt at efterkomme anvisninger for færdslen, og at tiltalte har overtrådt de i tiltalen nævnte bestemmelser i færdselsloven.

Landsretten finder herefter tiltalte skyldig i overensstemmelse med det berigtigede anklageskrift, således at byrettens skyldkendelse stadfæstes med den ændring, at tiltalte tillige anses som skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

Thi bestemmes:

Byrettens skyldkendelse stadfæstes med den ændring, at tiltalte Tiltalte tillige findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

... ”

Sanktion

Straffen fastsættes i medfør af de bestemmelser, der er gengivet i byrettens skyldkendelse, samt straffelovens § 252, stk. 1.

Landsretten har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i forsætlig fareforvoldelse og uagtsomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder, idet han på særligt hensynsløs måde har kørt kapkørsel med en eller to biler med meget højere hastigheder end de tilladte i tættere bebygget område over en relativt lang strækning fra krydset mellem Ågade og Falkoner Allé, København N., og frem til krydset mellem Borups Allé og Mågevej, København NV., og herunder på strækningen ad Bispeengbuen kørte med hastigheder på ikke under 126 km/t og ikke over 145 km/t. Landsretten har endvidere taget hensyn til den seneste strafskærkelse, der blev gennemført ved lov nr. 290 af 27. februar 2021 om styrket indsats mod farlig kørsel mv., som trådte i kraft den 1. marts 2021.

Der er afgivet 15 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 4 år og 6 måneder, 2 stemmer for fængsel i 4 år og 3 måneder og 1 stemme for fængsel i 4 år og 9 måneder.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at tiltalte straffes med fængsel i 4 år og 6 måneder.

Frakendelse af førerret

Tiltalte har ved sin kørsel overtrådt de tilladte hastighedsgrænser med mere end 60 pct. og gjort sig skyldig i ulovlig kapkørsel. Herudover har tiltalte ført motordrevet køretøj på særligt hensynsløs måde samt forsætligt fremkaldt nærliggende fare for *Forurettedes* liv eller førerret. Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, jf. færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 3, § 126, stk. 1, nr. 4 og nr. 12, jf. § 128, stk. 2, jf. stk. 1.

Der er afgivet 18 stemmer for at fastsætte frakendelsestiden til 7 år, der regnes fra den 20. juni 2021, da tiltaltes førerret blev administrativt inddraget.

Udvisning

Da tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af bl.a. straffelovens § 241, 2. pkt., jf. 1. pkt., og § 252, stk. 1, og straffen er fastsat til fængsel i 4 år og 6 måneder, tiltræder landsretten, at betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 1, 2 og 6, for udvisning er opfyldt. Landsretten tiltræder endvidere, at tiltalte efter udlændingeloven herefter skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. lovens § 26, stk. 2. Spørgsmålet er derfor som anført af byretten, om udvisning af tiltalte med sikkerhed vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om ret til respekt for privatliv og familieliv.

Efter artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv. Ifølge artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund bl.a. for at forebygge uro og forbrydelse. Udvisning har hjemmel i udlændingeloven og har til formål netop at forebygge uro eller forbrydelse, og det afgørende er herefter, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

I denne vurdering indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår ligeledes, hvor længe den pågældende

har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerlandet. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. dommens præmis 70. Landsretten tiltræder, at der i den foreliggende situation, hvor tiltalte er født og opvokset i Danmark, skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, jf. dommens præmis 75.

Særligt med hensyn til betydningen af tilknytning til modtagerlandet ("the country of destination") bemærkes, at Menneskerettighedsdomstolens praksis må forstås således, at udvisning ikke er udelukket, selv om den pågældendes tilknytning til modtagerlandet reelt er ikke eksisterende ("virtually non-existent"). Der må også i sådanne tilfælde foretages en samlet vurdering, jf. herved domme af 5. september 2023 i sag 31434/21 (Sharif mod Danmark), præmis 37 og 38, og sag 44810/20 (Norrzae mod Danmark), præmis 37 og 38. Udlændingeloven og dens forarbejder må forstås i overensstemmelse hermed, jf. herved Højesterets dom af 25. august 2023 i sag 28/2023).

Tiltalte er ikke tidligere straffet, men han er i denne sag fundet skyldig i overtrædelse af bl.a. straffelovens § 241, 2. pkt., jf. 1. pkt., og § 252, stk. 1, for ved kapkørsel forsætligt at have forvoldt nærliggende fare for *Forurettedes* liv eller førlighed, og for uagtsonomt manddrab under særligt skærpende omstændigheder ved særlig hensynsløs kørsel, hvilket afspejler sig i den idømte straf på 4 år og 6 måneders fængsel.

Tiltalte, der er pakistansk statsborger, er født og opvokset i Danmark, og har haft lovligt ophold i Danmark i ca. 19 år, da han den 20. juni 2021 blev frihedsberøvet i anledning af denne sag. Tiltalte har ikke ægtefælle, samlever eller børn. Tiltalte taler, læser og skriver dansk, og han har gået i folkeskole til og med 9. klasse og har efterfølgende studeret på *Gymnasie*, hvor han på gerningstidspunktet var i gang med at færdiggøre studentereksamen. Tiltalte har efter det oplyste haft forskellige fritidsjobs i Danmark ved siden af sin skolegang. Det er oplyst, at hele tiltaltes familie, herunder forældre og søskende, bor i Danmark, at han ikke har familiemedlemmer i Pakistan, og at han aldrig har været i Pakistan. Tiltalte har forklaret, at han forstår pakistansk, men at han alene taler sproget i meget begrænset omfang, da de taler dansk i familien. Tiltalte har endvidere forklaret, at han og familien er muslimer og har islam som religion, samt at de fejrer ramadan og eid.

Tiltaltes mor, der var indkaldt som vidne under hovedforhandlingen, havde bistand af en tolk, der taler punjabi.

Landsretten finder på denne baggrund, at tiltalte har en meget stærkere tilknytning til Danmark end hans tilknytning til Pakistan. Det må imidlertid samtidig lægges til grund, at tiltalte har en vis tilknytning til Pakistan gennem sin pakistanske familie, hvor han må anses for at have opnået kendskab til skik og kultur i Pakistan. Herudover kan tiltalte efter det oplyste forstå pakistansk. Tiltalte vil således have forudsætninger for at begå sig i Pakistan, hvis han udvises. Der er dog ikke tvivl om, at tiltalte har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud i 6 år vil indebære en væsentlig belastning for ham.

Varigheden af et indrejseforbud har betydning for vurderingen af, om udvisning vil udgøre et uproportionalt indgreb i privatlivet og familielivet, jf. bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, præmis 98, og Højesterets dom af 9. november 2022 (gengivet i U.2023.642).

Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, jf. stk. 1, nr. 1, skal der ved udvisning af tiltalte som udgangspunkt fastsættes et indrejseforbud for bestandig. Der kan dog meddeles et indrejseforbud af kortere varighed, hvis et indrejseforbud for bestandig vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 32, stk. 5, nr. 1.

Der er afgivet 11 stemmer for at udvise tiltalte af Danmark med et indrejseforbud i 6 år. Disse voterende finder – efter arten og grovheden af den begåede kriminalitet, herunder at tiltalte for landsretten ud over straffelovens § 241, 2. pkt., jf. 1. pkt., nu tillige er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1, og idømt fængsel i 4 år og 6 måneder – at de hensyn, der taler for udvisning af tiltalte, efter en samlet vurdering er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, der som følge af tiltaltes meget stærke tilknytning til Danmark taler imod udvisning. Det bemærkes, at tiltaltes familie vil have mulighed for at opretholde kontakten med ham, herunder ved besøg i Pakistan og ved at kommunikere via telefon og internet. Navnlig henset til kriminalitetens art og grovhed, og uanset at tiltalte er født og opvokset i Danmark og ikke tidligere er straffet, finder disse voterende, at udvisning af ham med et indrejseforbud af en varighed på 6 år ikke vil udgøre et uproportionalt indgreb.

Der er afgivet 7 stemmer for at tildele tiltalte en advarsel om udvisning. Disse voterende finder efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, herunder den begåede kriminalitet sammenholdt med tiltaltes personlige forhold og hans meget stærke tilknytning til Danmark, at udvisning med et indrejseforbud i 6 år vil udgøre et uproportionalt indgreb i hans ret til privatliv.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet angående spørgsmålet om udvisning, jf. retsplejelovens 931, stk. 3, jf. § 216, stk. 1, 1. pkt., hvorefter tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Godtgørelse

De juridiske dommere tiltræder af de grunde, som byretten har anført, at godtgørelsen for tort til hver af de efterladte, *Person1*, *Person2* og *Person3*, fastsættes til 75.000 kr., idet de tilkendte beløb dog først skal forrentes fra den 4. august 2022, jf. erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod tiltalte *Tiltalte* ændres således, at straffen forhøjes til fængsel i 4 år og 6 måneder, at frakendelsen af førerretten sker for et tidsrum af 7 år regnet fra den 20. juni 2021, og at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Dommens bestemmelse om godtgørelse for tort til *Person1*, *Person2* og *Person3* stadfæstes med den ændring, at de tilkendte beløb forrentes fra den 4. august 2022.

Tiltalte betaler sagens omkostninger for landsretten.